

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 22 marca 2023 r.

Poz. 1864

UCHWAŁA NR VII.39.K.2023

KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W SZCZECINIE

z dnia 15 marca 2023 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Nr LX/869/2023 Rady Miejskiej w Koszalinie z dnia 2 marca 2023 r. w sprawie zasad i trybu udzielania dotacji w ramach Rządowego Programu Odbudowy Zabytków na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru zabytków lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40) oraz art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1668) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie uchwala, co następuje:

§1.	Stwierdza się nieważność części uchwały Nr LX/869/2023 Rady Miejskiej w Koszalinie z dnia 2 marca 2023 r. w sprawie zasad i trybu udzielania dotacji w ramach Rządowego Programu Odbudowy Zabytków na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru zabytków lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków w zakresie: 1)§ 2; 2)§ 3 ust. 2.
§2.	Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Nr LX/869/2023 Rady Miejskiej w Koszalinie z dnia 2 marca 2023 r. w sprawie zasad i trybu udzielania dotacji w ramach Rządowego Programu Odbudowy Zabytków na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru zabytków lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków została przekazana do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie w dniu 9 marca 2023 r. i objęta postępowaniem nadzorczym na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, zgodnie z którym właściwość rzeczowa regionalnych izb obrachunkowych obejmuje uchwały i zarządzenia podejmowane przez organy jednostek samorządu terytorialnego w sprawach zasad i zakresu przyznawania dotacji z budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

We wstępnej ocenie Kolegium Izby przedmiotowa uchwała budziła wątpliwości co do zgodności z prawem, w szczególności z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz postanowieniami uchwały Nr 232/2022 Rady Ministrów z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawie ustanowienia Rządowego Programu Odbudowy Zabytków, w szczególności z uwagi na brak określenia wysokości dofinansowania, o które mogą ubiegać się beneficjenci dotacji. Ponadto organ nadzoru powziął wątpliwości w zakresie nałożenia na wnioskodawcę dotacji obowiązku zapłaty na

rachunek Gminy Miasto Koszalin środków finansowych stanowiących różnicę między wartością zadania inwestycyjnego wskazanego we wniosku o dofinansowanie, a kwotą dofinansowania przyznaną przez Prezesa Rady Ministrów. Jednocześnie w drodze § 2 uchwały ograniczono zakres podmiotowy beneficjentów dofinansowania, jak również zastosowano odesłanie do aktu tytułowanego „Regulamin Programu”, który nie został zdefiniowany w treści uchwały, co w konsekwencji mogło stwarzać wątpliwości w zakresie prawidłowego zastosowania badanej uchwały.

W związku z powyższym wszczęte zostało postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności wymienionej uchwały, o czym powiadomiono Przewodniczącego Rady Miejskiej w Koszalinie pismem z dnia 10 marca 2023 r. (znak: K.420.15.2023). W treści pisma wskazano, że ostateczne badanie uchwały odbędzie się na posiedzeniu Kolegium Izby w dniu 15 marca 2023 r. oraz, że w posiedzeniu ma prawo uczestniczyć upoważniony przedstawiciel podmiotu, którego sprawa jest rozpatrywana, a do czasu zakończenia wszczętego postępowania przysługuje prawo wnoszenia wyjaśnień.

W dniu 14 marca 2023 r. pismem z tego samego dnia (znak: A-II-2.4125.1.2023.MM) Wiceprzewodnicząca Rady Miejskiej w Koszalinie wyjaśniła, że kontrola następcza podjętej uchwały powinna odbywać się jedynie w odniesieniu do przepisów prawa, w tym ustawy o ochronie zabytków i prac nad zabytkami. W ocenie Wiceprzewodniczącej Rady Miasta Koszalina uchwała Rady Ministrów Nr 232/2022 z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawie ustanowienia Rządowego Programu Odbudowy Zabytków nie stanowi źródła prawa, ma charakter wewnętrzny i nie zawiera norm prawnych opublikowanych w trybie właściwym dla przepisów o wiążącym charakterze, skierowanych do adresatów zewnętrznych. Miasto Koszalin podniósł, że korzysta z uprawnienia do swobodnego określenia kręgu adresatów uchwały, w zależności od ustalonych możliwości i potrzeb. Treść § 2 określa zawężony krąg podmiotów, do których adresowana jest możliwość skorzystania z pośrednictwa jednostki samorządu terytorialnego w pozyskaniu funduszy rządowych. Zapis zamieszczony w § 2 w żadnej mierze nie narusza zastosowanej podstawy prawnej, tj. art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. W ocenie Miasta Koszalina, beneficjenci zaliczani do jednostek sektora finansów publicznych niezwiązani z Miastem, mogą ubiegać się o dotacje za pośrednictwem organów administracji rządowej. Zdaniem Wiceprzewodniczącej wpłata na rzecz Miasta środków, o których mowa w § 3 ust. 2 badanej uchwały, stanowić będzie cywilnoprawna umowa darowizny połączonej z poleceniem, która dodatkowo ureguje wszystkie szczegóły związane z przeznaczeniem środków i ich ewentualnym zwrotem. Jednocześnie w złożonych wyjaśnieniach wskazano, iż przedmiotowej uchwale celowo nie wpisano progów finansowych, ponieważ jest to pierwsza edycja przedmiotowego Programu. Ponadto w uchwale nie zdefiniowano Regulaminu Programu, gdyż jest on powszechnie dostępny, publikowany na rządowych stronach internetowych oraz odsyła do niego wyżej wymieniona uchwała Rady Ministrów.

Kolegium Izby ostatecznie zbadało wymienioną uchwałę na posiedzeniu w dniu 15 marca 2023 r., w którym nie uczestniczyli przedstawiciele jednostki i zważyło, co następuje.

Uchwała Nr LX/869/2023 Rady Miejskiej w Koszalinie z dnia 2 marca 2023 r. w sprawie zasad i trybu udzielania dotacji w ramach Rządowego Programu Odbudowy Zabytków na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru zabytków lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków została podjęta na podstawie art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zgodnie z którym organ stanowiący gminy określa zasady udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków. Jednocześnie organ stanowiący Miasta Koszalina w drodze § 1 ust. 1 uchwały postanowił, że uchwała określa zasady i tryb udzielania dotacji z udziałem środków z Rządowego Programu Odbudowy Zabytków ustanowionego uchwałą Nr 232/2022 Rady Ministrów z dnia 23 listopada 2022 r., zwanego dalej „Programem”, przeznaczonych na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków lub znajdujących

się w gminnej ewidencji zabytków Miasta Koszalina, położonych w granicach administracyjnych Koszalina. Biorąc pow uwagę powyższe wzorzec ustawowy w oparciu, o który organ nadzoru dokonał kontroli następcej aktu prawa miejscowego wydanego przez Radę Miejską w Koszalinie stanowią przepisy rangi ustawowej stwarzające podstawę wydania aktu niższego rzędu z uwzględnieniem postanowień ww. uchwały Rady Ministrów oraz przepisy ustawy o finansach publicznych stanowiące podstawę prowadzenia gospodarki finansowej przez jednostki sektora finansów publicznych.

W drodze § 2 badanej uchwały organ stanowiący Miasta Koszalin postanowił, że o udzielenie dotacji może ubiegać się podmiot niezaliczony do sektora finansów publicznych, posiadający tytuł prawny do zabytku wynikający z prawa własności lub użytkowania wieczystego. Wobec powyższego Rada Miejska ustaliła krąg podmiotów uprawnionych do udzielenia dotacji zaliczając do nich podmioty niezaliczane do sektora finansów publicznych, które posiadają tytuł prawny do zabytku wpisanego do rejestru zabytków lub gminnej ewidencji zabytków, w postaci prawa własności lub użytkowania wieczystego.

W tym miejscu organ nadzoru wskazuje, że zgodnie z art. 71 ust. 1 ww. ustawy w zakresie sprawowania opieki nad zabytkami osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna posiadająca tytuł prawny do zabytku wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu, ograniczonego prawa rzeczowego albo stosunku zobowiązaniowego finansuje prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy tym zabytku. Wobec powyższego z katalogu podmiotów mogących ubiegać się o przyznanie dotacji w ramach Rządowego Programu Odbudowy Zabytków wyłączono podmioty zaliczane do jednostek sektora finansów publicznych (w całości), a nadto podmioty niezaliczane do sektora finansów publicznych, które posiadają tytuł prawny do zabytku w formie trwałego zarządu, ograniczonego prawa rzeczowego albo stosunku zobowiązaniowego, o których mowa w art. 71 ustawy o zabytkach i opiece nad zabytkami.

W drodze art. 43 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634 z późn. zm.) prawodawca zrehabilitował zasadę powszechnej dostępności do środków publicznych, zgodnie z którą prawo realizacji zadań finansowanych ze środków publicznych przysługuje ogółowi podmiotów, chyba że odrębne ustawy stanowią inaczej. W świetle powyższego wszystkie podmioty i ich kategorie powinny mieć zapewniony równy dostęp do środków publicznych, w celu realizacji określonych zadań. Tym samym wobec treści art. 71 ustawy o zabytkach i opiece nad zabytkami, na mocy którego ustawodawca nałożył na wszelkie podmioty, bez względu na formę prawną władania zabytkami, obowiązek dbania o ich stan techniczny, poprzez prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych. W literaturze przedmiotu wskazuje się, że „ustawodawca w art. 43 u.f.p. wprowadził istotny standard dostępu do ubiegania się o realizację zadań finansowanych ze środków publicznych. Nie jest on jednak bezwarunkowy – może doznawać ograniczeń, ale wynikających jedynie z odrębnych aktów prawnych rangi ustawowej, z których wyraźnie to ograniczenie musi wynikać. Wymóg ustawowego określenia odstępstw od zasady ogólnej stanowi ochronę interesów podmiotów zainteresowanych realizacją zadania. Dostępność do wykonywania, a właściwie ubiegania się o nie, oznacza, że zadania publiczne mogą być wykonywane przez podmioty niezaliczane do sektora finansów publicznych, i to bez ograniczeń dotyczących ich formy organizacyjno-prawnej czy też ze względu na miejsce siedziby.” (K. Święch-Kujawska, Komentarz do art. 43 [w:] Z. Ofiarski (red.), Ustawa o finansach publicznych. Komentarz). Na gruncie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zwłaszcza w kontekście realizacji Rządowego Programu Odbudowy Zabytków, również w orzecznictwie regionalnych izb obrachunkowych zwraca się uwagę na brak podstaw prawnych do ograniczenia możliwości ubiegania się o przedmiotowe dofinansowanie. W ocenie Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie ograniczenie kręgu podmiotów uprawnionych do przyznania dotacji stanowi naruszenie ww. zasady równej dostępności do środków publicznych, a nadto „koliduje również z zasadą równości z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).” (uchwała Nr KI.411.15.2023 z dnia 25 stycznia 2023 r. Kolegium Regionalnej Izby

Obrachunkowej w Krakowie). Z kolei Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi zanegowało możliwość ograniczenia udzielenia dotacji w ramach Rządowego Programu Odbudowy Zabytków w odniesieniu do treści art. 221 ust. 4 ustawy o finansach publicznych, którego zakres przedmiotowy znajduje zastosowanie w odniesieniu do podmiotów niezaliczanych do sektora finansów publicznych, z uwagą na fakt, że „Katalog podmiotów, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy jest znacznie szerszy niż katalog podmiotów objętych regulacją art. 221 ust. 4 ustawy o finansach publicznych. Wskazane różnice sprawiają, że art. 221 ust. 4 ustawy o finansach publicznych nie może być stosowany do dotacji, o jakich jest mowa w art. 81 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.” (uchwała Nr 6/10/2023 Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi z dnia 8 lutego 2023 r.). Na gruncie możliwego ograniczenia katalogu beneficjentów uprawnionych do otrzymania dotacji, w kontekście ustawowo określonych kategorii, wbrew przepisom stwarzającym ku temu odpowiednią podstawę prawną, w orzecznictwie sądowo administracyjnym artykułuje się jednoznacznie „organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, wydając uchwałę na zasadzie art. 403 ust. 4 p.o.ś. nie może jednak modyfikować (zawężać) kategorii potencjalnych beneficjentów dotacji, wynikających z tych przepisów. W ocenie Sądu, takie działanie stanowi bowiem naruszenie art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, poprzez wykroczenie poza granicę upoważnienia do wydania aktu prawa miejscowego.” (wyrok WSA w Krakowie z dnia 21 listopada 2014 r., sygn. I SA/Kr 1656/14; podobnie: WSA w Łodzi w wyroku z dnia 8 lipca 2015 r., sygn. I SA/Łd 636/15, WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 18 grudnia 2018 r., sygn. III SA/Po 602/18 oraz w wyroku z dnia 27 stycznia 2021 r., sygn. III SA/Po 747/20, a także z dnia 27 kwietnia 2022 r., sygn. III SA/Po 46/22).

Biorąc powyższe pod uwagę, a w szczególności zasadę powszechnej dostępności do środków publicznych organ stanowiący gminy, określając zasady udzielania dotacji na zabytki przy zabytku ujętego w rejestrze zabytków lub gminnej ewidencji zabytków, zobowiązany jest do skorzystania z kompetencji prawotwórczej wynikającej z art. 81 ust. 1 ustawy o zabytkach i opiece nad zabytkami. Z treści wskazanego przepisu nie sposób wywieść podstawy prawnej do szczegółowego określenia katalogu beneficjentów dotacji ze środków Rządowego Programu Odbudowy Zabytków, a tym bardziej do zawężenia tego katalogu.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie wskazuje jednocześnie, że Rada Ministrów w § 3 ust. 2 pkt 2 określając zakres przedmiotowy dofinansowania wskazała, że dofinansowanie z Programu może być przeznaczone na realizację zadań inwestycyjnych obejmujących udzielanie przez wnioskodawcę dotacji, o której mowa w art. 81 ustawy o ochronie zabytków, na nakłady konieczne, określone w art. 77 ustawy o ochronie zabytków, na wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, o którym mowa w art. 8 ustawy o ochronie zabytków, lub znajdującym się w ewidencji zabytków wskazanej w art. 22 ustawy o ochronie zabytków. Powyższe wskazuje zatem na szeroki zakres zastosowania dofinansowania ze środków Programu.

Mając powyższe na uwadze, zdaniem organu nadzoru, organ stanowiący Miasta Koszalin z wykroczeniem poza delegację do stanowienia prawa, wynikającą z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami ograniczył krąg podmiotów uprawnionych do uzyskania dotacji z środków Rządowego Programu Odbudowy Zabytków naruszając tym samym wynikającą z art. 43 ustawy o finansach publicznych zasadę powszechnej dostępności do środków publicznych. W ocenie Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie udzielając dotacji na ww. zadania, Rada Miejska w Koszalinie powinna zapewnić dostęp do środków publicznych na rzecz wszystkich podmiotów, które posiadają zabytki położone w granicach administracyjnych Miasta Koszalina, a które mogą im pomóc w realizacji zadań związanych z utrzymaniem tych zabytków.

W drodze § 3 ust. 2 badanej uchwały Rada Miejska w Koszalinie nałżyła na beneficjenta dotacji obowiązek pokrycia różnicy między wartością zadania inwestycyjnego wskazaną w zgłoszeniu, a kwotą przyznaną przez Prezesa Rady Ministrów, poprzez dokonanie wpłaty na rachunek Gminy Miasto Koszalin, w terminie 7 dni od otrzymania pisemnej informacji o przyznaniu

wstępnej promesy przez Bank Gospodarstwa Krajowego. W ocenie Kolegium wskazana powyżej wpłata stanowi dochód jednostki samorządu terytorialnego, do którego podstawy nie stwarzają przepisy art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Zdaniem organu nadzoru wskazana w § 3 ust. 2 badanej uchwały różnica między wartością zadania inwestycyjnego wskazaną w zgłoszeniu, a kwotą przyznaną przez Prezesa Rady Ministrów stanowi wkład własny beneficjenta ubiegającego się o przyznanie dotacji.

W złożonych wyjaśnieniach Wiceprzewodnicząca Rady Miejskiej w Koszalinie podniosła, iż podstawą dokonania wpłaty będzie cywilnoprawna umowa darowizny połączonej z poleceniem. W tym miejscu wskazać należy, iż zgodnie z art. 888 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1360 z późn. zm.) przez umowę darowizny darczyńca zobowiązuje się do bezpłatnego świadczenia na rzecz obdarowanego kosztem swego majątku. Zgodnie zaś z art. 893 ww. Kodeksu darczyńca może włożyć na obdarowanego obowiązek oznaczonego działania lub zaniechania, nie czyniąc nikogo wierzycielem (polecenie). Wobec powyższego w ocenie Miasta wpłata wynikająca z § 3 ust. 2 badanej uchwały stanowić będzie formę bezpłatnego świadczenia na rzecz obdarowanego (Miasta Koszalin) kosztem swego majątku z jednoczesnym nałożeniem na Miasto Koszalin określonego obowiązku. Z powyższym nie sposób się zgodzić albowiem takiego wniosku nie można wysnuć na gruncie treści § 3 ust. 2 uchwały. Biorąc natomiast pod uwagę treść badanej uchwały, tj. zasady przyznawania dotacji, udzielona darowizna w rozumieniu Miasta Koszalin, stanowić miałaby formę ekwiwalentnego świadczenia związanego z udzieleniem dotacji w ramach Rządowego Programu Odbudowy Zabytków.

Gospodarka finansowa jednostek sektora finansów publicznych opiera się na przepisach ustawy o finansach publicznych. Ustawodawca w drodze art. 42 ust. 1 wyartykułował zasadę legalności, zgodnie z którą sposób gromadzenia środków publicznych z poszczególnych tytułów określają odrębne ustawy. Biorąc pod uwagę fakt, że prawodawca w drodze art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami nie przyznał organowi stanowiącemu gminy kompetencji do nałożenia na beneficjentów dotacji obowiązku wpłaty określonej kwoty na rzecz jednostki samorządu, zdaniem organu nadzoru obowiązek wynikający z § 3 ust. 2 badanej uchwały wykracza poza zakres delegacji ustawowej do stanowienia prawa, a jednocześnie nie znajduje oparcia w przepisach stwarzających podstawę gromadzenia dochodów przez jednostki sektora finansów publicznych.

Wobec powyższego Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie doszło do przekonania, że § 3 ust. 2 badanej uchwały podjęty został z naruszeniem art. 42 ust. 1 ustawy o finansach publicznych w związku z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie stwierdza, że powszechną i zgodną z obowiązującymi przepisami prawa, praktyką jest partycypowanie przez beneficjentów dotacji w realizacji zadania inwestycyjnego obejmującego udzieloną dotację, przy czym wkład własny ponoszony jest w formie zapłaty wykonawcy usługi, a nie przekazywany na rzecz podmiotu dotującego.

Organ nadzoru zwraca w tym miejscu uwagę na zastosowane w § 5 ust. 5 i 6 oraz § 9 ust. 2 odesłanie do „Regulaminu Programu”, które ze względu na brak precyzji może stanowić podstawę nieprawidłowej interpretacji tekstu prawnego jakim jest uchwała Rady Miejskiej w Koszalinie. Zgodnie z § 156 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) jeżeli zachodzi potrzeba osiągnięcia skrótowości tekstu lub zapewnienia spójności regulowanych instytucji prawnych, w akcie normatywnym można posłużyć się odesłaniami. Należy zauważyć, że zastosowane odesłanie wskazuje na regulamin, którego nie zdefiniowano w treści badanej uchwały. Jedynie w drodze § 1 ust. 1 Rada Miejska zastosowała zabieg legislacyjny w formie definicji, postanawiając o określeniu zasad i trybu udzielania dotacji z udziałem środków z Rządowego Programu Odbudowy Zabytków ustanowionej uchwałą Nr 232/2022 Rady Ministrów z dnia 23 listopada 2022 r., zwanego dalej „Programem”. Należy zauważyć, że przywołana powyżej uchwała, ani jej załącznik nie zostały

zatytułowane poprzez zastosowanie wyrażenia „regulamin”. Dopiero w drodze § 13 załącznika do ww. uchwały Rady Ministrów wskazano, że szczegółowy tryb i sposób składania wniosków o dofinansowanie z Programu, wydawania wstępnych promes i promes, w tym wzory dokumentów, określa Regulamin wydawany przez BGK i zatwierdzany przez Prezesa Rady Ministrów oraz ogłoszony na stronach internetowych Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz BGK. Odnosząc się do powyższego na stronie internetowej BGK można odnaleźć dokument zatytułowany „Rządowy Program Odbudowy Zabytków Regulamin naboru wniosków”. Drogą odesłań kaskadowych organ nadzoru dokonał zatem odtworzenia norm wynikających z § 5 ust. 5 i ust. 6, a także § 9 ust. 2 badanej uchwały, przy czym w celu zastosowania zasad prawidłowej legislacji prawidłowym byłoby dokonanie transpozycji właściwych postanowień regulaminu do uchwały Rady Miejskiej.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie zwraca również uwagę na zastosowanie skrócenia przez organ stanowiący Gminy Miasto Koszalin terminu wejścia w życie badanej uchwały. Rada Miejska w Koszalinie na mocy § 14 postanowiła o wejściu uchwały w życie z dniem ogłoszenia. Zgodnie z postanowieniami art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzą w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Ustawodawca w drodze ust. 2 dopuścił możliwość skrócenia *vacatio legis*, a nawet nadania aktowi prawnemu terminu wejścia w życie z dniem ogłoszenia, jednak powyższe musi znajdować oparcie w ważnym interesie państwa oraz nienaruszeniu zasady demokratycznego państwa prawnego. W podstawie prawnej badanej uchwały nie wskazano umocowania prawnego do skrócenia *vacatio legis*, a przekazując do organu nadzoru badaną uchwałę nie przedstawiono uzasadnienia wyjaśniającego nadającego uchwałę termin wejścia w życie z dniem ogłoszenia.

Organ nadzoru z uwagi na znane okoliczności faktyczne, tj. krótki okres realizacji Rządowego Programu Odbudowy Zabytków uznał, iż to one leżą u podstaw treści § 14 uchwały.

Biorąc pod uwagę możliwość absorpcji środków przez Gminę Miasto Koszalin, które mogą stanowić podstawę przeprowadzenia zadań inwestycyjnych przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków oraz gminnej ewidencji zabytków, Kolegium Izby uznało za uzasadnione pozostawienie w mocy uchwały, derogując jedynie niezbędną część przepisów i orzekło jak w sentencji uchwały.

Na niniejszą uchwałę przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

	<i>Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie Bogusław Staszewski (podpisano certyfikatem kwalifikowanym)</i>
--	--